

میر عبدالواحد سادات

شیخنا ، اوراد ، درست خوانده بی
لیک سوراخ دعا گم کرده بی
(مولانا)

" رئیس جمهور غنی کنون در خط اول دفاع از جمهوریت قرار دارد "

اقای مرتضوی مشاور فرهنگی رئیس جمهور ، امروز در صفحه فیسبوک پر خواننده خود ، تحت عنوان :
" در حمایت از جمهوریت " نوشته ایرا بنشر رسانیده که سطر اول ان را در فوق بحیث عنوان یادداشت
خود نوشتم و مکمل ان در صفحه فیسبوک ایشان وجود دارد .

دوستان عزیز مطلع اند که ، آقای مرتضوی اهل قلم با سابقه ژورنالیسیم و مدیر مسوول اسبق روزنامه
وزین هشت صبح می باشد و امیدوارم ، این نقد و نظر مؤجز را منحیث وظیفه با جناب رئیس جمهور و
سایر اولیای امور مطرح نماید و بسیار مطلوب و ضرور است تا ساکناناران قدرت ، نیم نگاهی به این اهینه
ها نیز داشته باشند ، تا متوجه عواقب عملکرد های شان گردند و قبل از انکه کشتی شکسته افغانستان
غرق گردد ، به اساسی ترین مسایل و مصایب مربوط بسرنوشت وطن و مردم بذل توجه نمایند .
اماج این نقد و نظر نه حب و بغض ، بل بر بنیاد منافع و مصالح علیای افغانستان تمرکز بر کلیدی ترین
مسله مربوط به هست و بود کشور و سرنوشت مردم به عزا نشسته می باشد .

قبل از همه باید رك و راست مطرح نمایم که :

اقایان از کدام جمهوریت صحبت و دفاع مینمایید ؟

بیاد باید داشت که جمهوریت در انتخابات قلابی و لویه جرگه های ساختگی خلاصه نمیگردد .

بحیث يك شاگرد حقوق و علوم سیاسی درك مینمایم که :

جمهوریت در گام نخست در وجود ، دو حاکمیت بیان و تمثیل میگردد :

- حاکمیت ملی که بطور انحصاری و متکی بر اعلامیه جهانی حقوق بشر و تمام مناشیر و میثاقهای قبول شده
حقوق بین المللی بمردم تعلق دارد .

- حاکمیت قانون که در وجود ان ازادی و حقوق شهروندی معنی پیدا مینماید و متحقق میگردد .

بر اساس همین تعریف و شناخت از جمهوریت ، برای اولین بار انجمن حقوقدانان افغان در اروپا ، صلح
ارزش محور و دفاع از جمهوریت در برابر امارت اسلامی (اسارت اسلامی) را که منکر :

هر دو حاکمیت بوده و به حق حاکمیت ملی و حاکمیت قانون باور ندارند ، را مطرح نمود .

اما متاسفانه در " جمهوریت " موجود افغانستان :

ما با فقدان هر دو ، حاکمیت ملی و حاکمیت قانون مواجه می باشیم ، انتخابات های تقلبی مکرر و نقض

دوامدار قانون اساسی و قوانین نافذ ، باعث گردیده که به عوض حکومت مردم ما شاهد :

حاکمیت يك اقلیت منفور مافیایی طراز جهادی - طالبی کمتر از هزار تن ، متشکل از ، تاجران دین (دین
فروشان) ، تیکه داران " جهاد " ، دکانداران قوم (قوم فروشان) و جلابان سیاسی می باشیم که بیشتر از

سی میلیون را در گروگان گرفته اند .

سیادت همین اقلیت منفور از کنفرانس بن و تا کنون باعث گردیده که :
به عوض دیموکراسی ، کلیتوکراسی شکل گیرد و بقول یکی از اقتصاددانان سابقه دار افغان " دایره شیطانی " فساد ، مجموع دولت را حصار نماید .

در چنین حالت و در تداوم جنگ تحمیلی و تلفات تا چند صد تن در يك شبانه روز ، افات فقر و بیکاری ، بلیات طبیعی و شیوع ویروس کرونا ، این مردم مظلوم افغانستان است که تا با نود فیصد در خط فقر ، قربانی چنین " جمهوریت " و به اصطلاح جمهوریخواهان میگردند .

ازینجاست که این سوال مطرح میگردد :

ایا جناب رئیس جمهور در خط اول دفاع از همین جمهوریت قرارداد ؟

ایا مردم بخاطر همین جمهوریت قربانی بدهند ؟

ایا مردم حاضر می باشند ، بخاطر چنین جمهوریت ، در برابر امارت اسلامی طالبان متحد و بسیج شوند ؟ امیدوارم فردا کسانیکه از نام مردم در لویه جرگه اشتراک می نمایند ، این سوال را بخاطر داشته باشند که :

بزرگترین مانع در راه دستیابی مردم به صلح واقعی دولت ناکارا و پراز فساد می باشد .

پاشنه اشیل افغانستان فقدان دولت ملی ، قانون محور و عدالت گستر می باشد .

اظهر من الشمس است که :

صلح نیاز اصلی و واقعی و شرط بقا و تداوم کشور می باشد .

مردم صبور و غیور افغانستان که درین حدود نیم قرن جنگ تحمیلی را به قیمت خون فرزندان و تباهی کشور شان ، متحمل میگردند ، تشنه صلح بوده و همانند مرغابی در ارزوی ان بگرد سراب " صلح " خون میخورند .
بدینرو :

رفتن به صلح واقعی و دفاع از حق حیات مردم که معروض به نابودی دوامدار است ، باید در سرخط وظایف دولت قرار داشته باشد .

صلح واقعی بیک مکانیزیم مستحکم نیاز دارد و در احوال کنونی همین دولت موجود باید نقش اساسی مکانیزیم تحقق صلح را ایفا نماید . دولت در صورتی میتواند این نقش را ایفا نماید که از اسارت اربابان فساد که نقش و تداوم شان با جنگ گره خورده است ، رهایی یابد و قانون را ملاک عمل خود قرار بدهد .

همانطوریکه در امریکا مثلث رئیس جمهور ، وزیر خارجه و آقای خلیل زاد پروسه صلح افغانستان را در سطح يك پروژه انتخاباتی تزیل داده اند ، در افغانستان نیز اولیای امور تلاش دارند تا با دفع الوقت و صحنه اربابی های همانند ، تدویر لویه جرگه های نمایشی از اصل " زخم خونین " وطن و تراژیدی خونبار کشور تجاهل عارفانه نمایند .

خوب است در فرصت های کوتاه باقیمانده ، رئیس جمهور به ارزشهای واقعی جمهوریت تمکین و بخاطر استقرار حاکمیت قانون تلاش و راه را بخاطر تحقق واقعی حق حاکمیت ملی که فقط و بطور انحصاری بمردم تعلق دارد ، مساعد نماید و درست در انوقت :

مردم غیور و ازاده افغانستان و پاسداران حاکمیت قانون و مدافعان آزادی و ترقی بدفاع از ارزشهای متعالی جمهوری در برابر امارت اسلامی (اسارت اسلامی) قرارمیگیرند و از صلح واقعی و پایدار دفاع خواهند کرد و در غیر ان :

ترسم مرسی به کعبه اعرابی

کین راه که تو میروی به ترکستان است

دفاع از حق حیات مردم ، استقرار آتش بس و رفتن به مذاکرات مستقیم بلا قید و شرط دولت با طالبان بخاطر صلح مشروط و ارزش محور باید در سر خط کار تمام کسانی باشند که به سرنوشت وطن و مردم با احساس مسوولیت می اندیشند .

با حرمت